

30 November 2013, Remco:

Vandaag hebben we het niet over het ontbijt, want die was er niet. We vertrekken vanuit Luang Prabang naar Phonsavan. 2 namen die het gezegde "oefening baart kunst" ten goede doen. Wij moesten om 7.45 uur klaar staan om te vertrekken, om 7.15 uur stonden we gepakt en gezakt klaar om een bakkie te gaan doen. Lekker op ons gemak beginnen we aan de koffie, 3 Spanjaarden lopen in en uit en zien er verhit uit. Wij genieten rustig van ons bakkie, komt de besproken Tuk Tuk driver naar ons toe, met de vraag, kunnen jullie nu al vertrekken? Voor ons geen probleem, dus pakken wij de spullen en staan klaar om weg te gaan. De Spanjaarden zijn in onderhandeling met de Tuk-Tuk man en komen er blijkbaar niet uit. Wij moeten nu vertrekken, zeggen ze met luide stem, maar de Tuk Tuk gaat eerst naar ons station en daarna naar die van hun. Meer verhit dan 10 minuten geleden draven ze rond de Tuk Tuk, maakt ons niet uit hoor, wij hebben de tijd. Ga maar eerst naar hun station en dan naar de onze, roepen wij rustig naar de TT man en het dralende stel. Wij gaan rustig in de TT zitten en wachten netjes af, wij bemoeien ons nergens mee en aanschouwen dit schouwspel. De Spanjaarden zijn nu oververhit, de ogen tollen en weten zich geen raad, ze zijn al te laat, roepen ze. Ze lopen we, met hand bewegen naar de TT man, goed laten we gaan. Het station is 5 minuten rijden en waarschijnlijk ligt het andere station, hier ook 5 minuten vandaag, zo groot is de stad niet. Wij hebben 2 tickets nodig, zijn er toch nog net 3 tickets te koop. Achter ons staat een Duitser die ook naar Phonsavan moet, nu zijn ze uitverkocht! Hebben wij even geluk dat die Spanjaarden haast hadden. Het zijn de plaatsen achterin de bus, niet de beste maar plek is plek. Het kan nog erger, in het midden van de bus worden houten krukjes neergezet, voor andere passagiers.

De rit gaat 9 uur duren, we rijden door bochten en kuilen, voor ons geen comfortabele rit laat staan voor de mensen op de krukjes. De Taiwanezen zitten ook bij ons in de bus, we bekokstoven een plan om vanuit het busstation samen naar het centrum te rijden. Een aardige chauffeur weet ons te strikken en wil ons naar diverse hotels brengen. De 1e is van een vriend, een nieuw gebouw met schone kamers, warme douche en wifi. Na een korte twijfeling, gaan we over stag, met zijn allen, deze vriend verhuurt in een keer 5 kamers. De aardige chauffeur, biedt een uitleg aan voor een toer rond de stad. Er is veel te doen en heeft 4 opties om te doen. Hij rekent voor een van de keuzes 200.000 Kiki's, poe wat een geld denken wij allemaal. Wij haken af en denken om maar gewoon zelf een motor te huren en lekker samen op pad te gaan. Dat had hij door, uiteindelijk wilden we eventueel de 3e optie doen, dus gaan we onderhandelen. Iedereen was het eens, 200 is teveel dus bieden wij 150.000 kiki's. We gaan dus een dag toer doen met 9 man voor 150.000 kiki's per persoon (15 euro), goed onderhandeld zeggen we tegen elkaar, met een blik naar elkaar kijkend. Een reisdag betekend altijd, slecht eten, chips koek of andere snacks. Ook geen ontbijt en een slechte lunch bezorgt ons een honger gevoel, nu moeten we eten. Na een korte wandeling vinden we een restaurant die Lao en Westers voedsel serveert, wij nemen een kipsaté met Patat en een soepje vooraf. Tijdens de wandeling, bevriezen we bijna, het is hier 10 graden in de avond, ook in het restaurant wordt het er niet

De laatste plek.....

Geschreven door Remco & Ilja
zondag 08 december 2013 14:02 -

beter op. In de hotel kamer, duiken wij ook gelijk onder de dekens, want het is koud. Lekker knus tegen elkaar aan kijken we naar een goede film op de televisie.